

10 stycznia 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

A41d 27/22²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12716.

Kl. ~~3b~~ 23.

Gustaf Ragnar Björklund
(Stockholm, Szwecja).

3b 27/22

Wieszadło do ubrań.

Zgłoszono 16 stycznia 1930 r.

Udzielono 15 listopada 1930 r.

Pierwszeństwo: 18 stycznia 1929 r. (Szwecja).

Wynalazek dotyczy wieszadła do ubrań, płaszczy i t. d. Wieszadło to w razie zerwania lub zużycia można natychmiast zastąpić częścią wymienną, bez pomocy szycia. Według niniejszego wynalazku do kołnierza umocowane są w pewnym oddaleniu od siebie otwarte, płaskie haczyki, albo pierścienie, do których przyczepia się wieszak, zaopatrzony na swych końcach w nawleczeni.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia wieszadło i jego uchwyt w widoku z boku. Fig. 2 przedstawia inny kształt pierścienia.

Dwa haczyki 1 i 2 (fig. 1) mają kształt

ósemki, a do oczek 3 są umocowane krótkie tasiemki 4, które są wszyte od wewnątrz kołnierza. Drugie oczko 5 danego haczyka posiada szczelinę, celem przyjęcia nawleczeni 6, która znajduje się przy każdym końcu wieszaka 7. Wieszadło może być wykonane z pojedynczej lub podwójnej tasiemki, której końce są zagięte i umocowane zapomocą nici, przycisków, zatrzasków, masy lepkiej, lub w inny dowolny sposób. Zamknięte i dające się nawlekać końce wieszaka są nawleczone na oczka 3, zaopatrzone w szczeliny. Wielkość nawleczek 6 wieszadła dobiera się tak, aby trudno przechodziły przez szczelinę oczka. Dzięki temu otrzymuje się

większą pewność, wykluczającą samowolne zsuniecie się wieszadła z oczek 5 haczyków. Nawlecзки 6 mogą być wzmocnione zapomocą podwójnego przędzenia, wkładki materiału, lub w podobny sposób. Gdy wieszadło 7 zostało zużyte lub zerwane, zamienia się je nowem wieszadłem takiego samego typu, które przymocowuje się do haczyków, jak to wskazano na fig. 1. Unika się przytem przyszywania wieszadła do garnituru, a tem samem wieszania garnituru bezpośrednio na kołnierzu, do czasu przyszycia nowego wieszadła, co powoduje jego zniekształcenie lub uszkodzenie.

Haczyki 1 i 2, umocowane do kołnierza zapomocą tasiemki 4, można przyszyć do nich prowadząc nici przez oczko 3.

Haczyki mogą być wykonane także w inny sposób lub też można również zastosować pierścienie, zaopatrzone w szczelinę dla przeprowadzenia nawlecзки wieszadła. Na fig. 2 przedstawiony jest jako przykład owalny pierścień 8, którego jeden bok posiada szczelinę 9, celem wprowadzenia nawlecзки 6 wieszadła 7 do pierścienia. W celu uniknięcia ewentualnego wysunięcia się wieszadła z pierścienia, końce pierścienia zachodzą na siebie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wieszadło do ubrań z częścią wymienną znamienne tem, że zaopatrzone jest w płaskie haczyki lub pierścienie, które przymocowane są do garnituru tak, iż do niego ściśle przylegają i służą do przyjęcia luźnego wieszaka.

2. Wieszadło według zastrz. 1 znamienne tem, że haczyki posiadają kształt ósemki, przyczem jedno oczko jest otwarte w celu przesunięcia wieszadła, a drugie oczko jest przymocowane albo bezpośrednio do garnituru, albo też zapomocą krótkiej tasiemki, umocowanej do oczka.

3. Wieszadło według zastrz. 1 znamienne tem, że pierścienie (8) posiadają otwór w kształcie skośnej szczeliny, przyczem końce pierścieni nakrywają się wzajemnie.

4. Wieszadło według zastrz. 1 znamienne tem, że haczyki lub pierścienie (8) są osadzone w nawleczkach, wykonanych przez zagięcie końców krótkich tasiemek i ich przymocowanie.

Gustaf Ragnar Björklund.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,

rzecznik patentowy.

Fig. 1

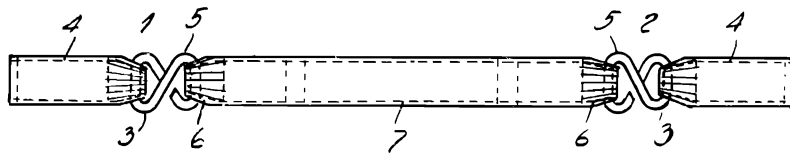

Fig. 2

